

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

OBEŽNÍK

December 2012

Maranatha! Pane náš, príď!

„Maranatha“ bolo kľúčové slovo medzi veriacimi v prvotnej Cirkvi. Žili v očakávaní blízkeho návratu Krista a boli jedným srdcom a jednou dušou. Tejto nádeje sa držali aj počas prenasledovaní, ktoré prepukli v plnej sile v roku 63 po Kristu počas vlády Nera. Veď to Pán sám predpovedal:

„PAMÄTAJTE NA SLOVO, KTORÉ SOM VÁM POVEDAL, ŽE SLUHA NIE JE VÄČŠÍ AKO JEHO PÁN. AK MŇA PRENASLEDOVALI, BUDÚ AJ VÁS PRENASLEDOVAŤ.“ (ev. Jána 15:20)

Živé očakávanie zaslúbeného návratu Pána (ev. Jána 14:1–3) bolo tiež najdôležitejšou témou listov apoštolov a určite aj ich kázaní.

Ján povzbudzoval veriacich slovami:

„A TERAZ, DIEŤATKÁ, ZOSTÁVAJME V ŇOM, ABY SME, KEĎ SA UKÁŽE, MALI SMELÚ DÔVERU A NEBOLI ZAHANBENÍ PRED NÍM, KEĎ SA VRÁTI.“ (1. Jána 2:28)

Peter písal: „LEBO SME NEIŠLI ZA CHYTRÁCKY VYMYSLNÝMI BÁJKAMI, KEĎ SME VÁM OZNÁMILI MOC A NÁVRAT NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA, ALE AKO TAKÍ, KTORÍ SME BOLI OČITÝMI SVEDKAMI JEHO VELIČENSTVA.“ (2. Petrova 1:16)

Jakub ich uisťoval: „A TEDA POZHVEJTE, BRATIA, AŽ DO NÁVRATU PÁNOVHO. HĽA, ROĽNÍK OČAKÁVA VZÁCNÝ PLOD ZEME A ČAKÁ NAŇ TRPEZLIVO, AŽ DOSTANE VČASNÝ A POZDNÝ DÁŽĎ.“ (Jakub 5:7)

Pavol sa dokonca mohol odvolať na to TAK HOVORÍ PÁN:

„LEBO TO VÁM HOVORÍME SLOVOM PÁNOVÝM, ŽE MY ŽIVÍ, PONECHANÍ DO PRÍCHODU PÁNOVHO, ISTOTNE NEPREDSTIHNEME TÝCH, KTORÍ ZOSNULI...“ (1. Tesalonickým 4:15) Vidíme, že tu nie je reč o niektorom z Jeho rôznych príchodov, ale o zaslúbenom návrate Krista.

Aj pre Williama Branhama bol zaslúbený návrat Krista hlavnou témou – od otvorenia pečatí v marci 1963 hovoril o „Neveste“ 870-krát. Pri Svojom návrate vezme nebeský Ženích domov len pripravenú Nevestu. Veď účelom prorockej služby v našom čase bolo skrze božskú zvesť vyvolať pravých veriacich zo všetkého náboženského zmätku a pripraviť ich na druhý príchod Krista.

Celá rada Božia je teraz zvestovaná Cirkvi, ktorá je tak obnovovaná do pôvodného stavu a môže byť na konci rovnaká, ako bola pôvodná Cirkev na počiatku.

Výkrik „Maranatha!“ vyjadruje túžbu pravých veriacich, ktorí očakávajú návrat Krista. Maranatha je aramejské slovo a pozostáva z troch výrazov: mar = Pán, ana = náš, tha = príď. „PANE NÁŠ, PRÍĎ.“

V poslednej kapitole svojho prvého listu Korintanom sa Pavol lúčil týmito slovami: „POZDRAV MOJOU RUKOU PAVLOVOU. AK NIEKTO NEMÁ RÁD PÁNA JEŽIŠA KRISTA, NECH JE ANATEMA. MARAN ATHA, NÁŠ PÁN IDE. MILOST' PÁNA JEŽIŠA KRISTA NECH JE S VAMI!“ (1. Korinským 16:21–23)

Sú ľudia, ktorí Pána milujú, prijímajú Jeho ponuku milosti, a tým aj Božie požehnanie: „ALE VŠETKÝM, KTORÍ HO PRIJALI, DAL PRAVO A MOC STAŤ SA DEŤMI BOŽÍMI, TÝM, KTORÍ VERIA V JEHO MENO.“ (ev. Jána 1:12), a existujú aj ľudia, ktorí ju zamietajú a zostávajú pod kliatbou. Každý jednotlivec sa sám rozhoduje, či uskutočnené, dokonané vykúpenie prijme. Boh chcel, aby boli všetci ľudia spasení a prišli k poznaniu pravdy. (1. Timoteovi 2:4) Avšak len tí, ktorí poznajú, že sú skutočne stratení, a vyzývajú meno Pánovo, budú zachránení (Rimanom 10:13). „JEMU VYDÁVAJÚ SVEDECTVO VŠETCI PROROCI, ŽE ODPUSTENIE HRIECHOV DOSTANE SKRZE JEHO MENO KAŽDÝ, KTO VERÍ V NEHO.“ (Skutky 10:43)

Podľa listu Galatským 1:6–9 sú všetci tí, ktorí kážu iné evanjelium, ako kázali apoštoli, taktiež pod kliatbou. Slová apoštola Pavla udierajú ako blesk a znejú ako hrom Všemohúceho: „ALE AJ KEBY SME VÁM MY ALEBO ANJEL Z NEBA ZVESTOVAL INÉ AKO TO, ČO SME VÁM ZVESTOVALI, NECH JE PREKLIATY!“ (Galatským 1:8) Tomuto výroku musia čeliť všetky kresťanské cirkvi, denominácie a odnože i každý jeden kazateľ.

Tak ako v každom prebudení, aj medzi tými, ktorí teraz počujú posledné posolstvo vyvolania a znovunapravenia skrze zaslúbenú službu podľa Malachiáša 4:5–6, potvrdenú naším Pánom v ev. Matúša 17:11 a ev. Marka 9:12, sú mnohí povolani, ale len málo je tých, ktorí sú vyvolení (ev. Matúša 20:16).

Volanie hodiny znie: „HLA, ŽENÍCH PRICHÁDZA, PRIPRAVTE SA NA STRETNUTIE S NÍM!“ Všetky panny ho počujú – všetky sa prebudia a čistia svoje lampy. A predsa sú niektoré múdre a niektoré bláznivé. Múdre sú tí vyvolení, majú olej Ducha, plnosť Ducha vo svojich hlinených nádobách (2. Korinským 4:7) a každé slovo Božie je pre ne chlebom života (ev. Matúša 4:4).

V 1. Kráľovskej 17:14 nachádzame nádherný príklad z času Eliáša, ktorý sa týka nášho súčasného stavu: „LEBO TAKTO HOVORÍ PÁN, BOH IZRAELOV, ŽE GALETA MŪKY SA NEVYTROVÍ, ANI NEBUDE CHÝBAŤ V NÁDOBE OLEJA AŽ DO TOHO DŇA, V KTORÝ DÁ PÁN DÁŽĎ NA ZEM.“ Zaslúbený duchovný pozdný dážď príde práve tak, ako prišiel včasný dážď (Izaiáš 44:3, Joel 3, Zachariáš 10:1, Skutky 2:14–21, Jakuba 5:7 a iné miesta) a nebude nedostatok duchovného pokrmu (1. Timoteovi 4:6). Vykúpení hovoria spolu s Vykupiteľom: „MOJÍM POKRMOVOM JE TO, ABY SOM ČINIL VÔLU TOHO, KTORÝ MA POSLAL, A DOKONAL JEHO DIELO.“ (ev. Jána 4:34)

Ktokoľvek vedome prijíma vedenie Ducha Božieho (ev. Jána 16:13, Rimanom 8:14), žije vo všetkých oblastiach úplne normálny život, ale berie prípravu vážne a prijíma zaslúbené dedičstvo spásy, až je nakoniec zapečatený Svätým Duchom (Efezským 1:11–14, Galatským 3:14). Pri príchode Ženicha budú títo jednotlivci spoločne ako Jeho Nevesta Slova pripravení (2. Korinským 11:2) a vojdú na svadobnú hostinu (ev. Matúša 25:10).

Lampy, totiž osvetlenie, to majú bláznivé panny tiež, ale chýba im príprava a veria bláznivým ľudským výkladom, kým múdre panny veria len tomu, čo je skutočne napísané v Písme. Len to, čo je skutočne napísané v Biblii, je skutočne biblické. A každé učenie je založené na dvoch, troch alebo dokonca viacerých miestach Písma.

Múdre majú plnosť Ducha, ktorá je zjavená dokonalou láskou Božou: láskou k Nemu, láskou k Slovu a láskou jedného k druhému. Nasledujúce sa prirodzene týka ich: „MILOVAŤ BUDEŠ PÁNA, SVOJHO BOHA, Z CELÉHO SVOJHO SRDCA, Z CELEJ SVOJEJ DUŠE, Z CELEJ SVOJEJ MYSLI A Z CELEJ SVOJEJ SILY. TO JE PRVÉ PRIKÁZANIE. A DRUHÉ PODOBNÉ JE TOTO: MILOVAŤ BUDEŠ SVOJHO BLÍŽNEHO AKO SAMÉHO SEBA! INÉHO PRIKÁZANIA VÄČŠIEHO NAD TIETO NIET.“ (ev. Marka 12:30–31) Tieto dve veci patria dohromady – ktokoľvek skutočne miluje Boha, miluje taktiež svojho brata, dokonca až k sebaobetovaniu.

Učeník, ktorého Ježiš miloval, počul, čo Pán povedal svojim protivníkom: „KEBY BOL BOH VAŠÍM OTCOM, MILOVALI BY STE MA...“ (ev. Jána 8:42)

Svojim učeníkom Majster povedal: „NOVÉ PRIKÁZANIE VÁM DÁVAM – ABY STE SA MILOVALI NAVZÁJOM; TAK AKO SOM VÁS MILOVAL, ABY STE SA AJ VY TAK MILOVALI NAVZÁJOM. PO TOM POZNAJÚ VŠETCI, ŽE STE MOJI UČENÍCI, KEĎ BUDETE MAŤ LÁSKU MEDZI SEBOU.“ (ev. Jána 13:34–35) a „TO VÁM PRIKAZUJEM, ABY STE SA MILOVALI NAVZÁJOM.“ (ev. Jána 15:17) Dôraz je na výroku: „AKO SOM JA MILOVAL VÁS...“ – presne takýmto spôsobom.

Apoštol Ján opísal lásku Božiu k nám a bratskú lásku vyžívanú medzi nami navzájom: „PO TOM SME POZNALI LÁSKU BOŽIU, ŽE ON POLOŽIL ZA NÁS SVOJU DUŠU. AJ MY SME POVINNÍ KLÁŠŤ DUŠE ZA BRATOV.“ (1. Jána 3:16)

Pravá vyžívaná božská láska je jediným „poznávacím znamením“, že sme skutočne jeho praví učeníci. Láska nikdy nerozdeľuje, dokonca ani pri najťažších skúškach, láska prináša zmierenie a zjednocuje za každých okolností, je pojivom dokonalosti (Kolosenským 3:14). Aby sme zistili, ako každý z nás osobne stojí, musíme sa pozrieť do zrkadla Slova (Jakub 1:19–27). Ktokoľvek hľadá do zrkadla, vždy vidí len sám seba, nikdy nie toho druhého.

V 1. liste Korintským 13 je nám láska Božia podrobne opísaná. Dokonca aj keby sme vedeli všetky tajomstvá, mohli hovoriť jazykmi ľudí aj anjelov alebo dokonca mali dar proroctva a všetku vieru, nebolo by to ničím, ak by sme nemali lásku. Vyžívaná láska sa prejavuje tak, ako je napísané: „LÁSKA ZHOVIEVA, JE DOBROTIVÁ; LÁSKA NEZÁVIDÍ; LÁSKA SA NECHLŮBI, NENADŮVA SA, NECHOVÁ SA NESLUŠNE, NEHLADÁ SVOJHO VLASTNÉHO, NEROZHORČUJE SA, NEMYSLÍ NA ZLÉ...“ (1. Korintským 13:4–8) Každá z uvedených vlastností je v živote vyvolených realitou. Takto musíme žiť naše životy. Potom nás nepriateľ nebude môcť zo žiadnej z týchto vecí obviňiť, pretože Galatským 2:20 bude realitou: „...ŽIJEM UŽ NIE JA, ALE ŽIJE VO MNE KRISTUS“ – On žije Svoj život skrze nás. Všetko pomínie, dokonca dary Ducha, ale láska Božia ostáva na veky (1. Korintským 13:8).

Boh je láska – On zjavil sám seba vo svojej láske v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi a Spasiteľovi: „LEBO TAK MILOVAL BOH SVET...“ (ev. Jána 3:16) Láska Božia je vylíata do našich sŕdc skrze naplnenie Duchom (Rimanom 5:5) a je v nás zjavená skrze ovocie Ducha (Galatským 5:22–24). Takto sú všetci znovuzrodení veriaci pokrstení ako údy do tela Kristovho, totiž do Jeho Cirkvi (1. Korintským 12:12–31).

V prvom liste zborom Pán vyčíta veriacim, že priskoro opustili prvú lásku (Zjavenie 2:4). Teraz, na konci, sa musíme k prvej láske opäť vrátiť. Tak ako ženích predkladá svoju ponuku lásky neveste a ona ju musí prijať, aby sa naozaj stala jeho ženou, tak každý, kto chce byť časťou Nevesty Krista, musí prijať ponuku lásky nebeského Ženícha, aby mal účasť na svadbe a následnej svadobnej hostine (Zjavenie 19:7–9).

Vo verši 7 stojí: „...LEBO PRIŠLA SVADBA BARÁNKOVA...“ Vo verši 9 čítame: „BLAHOŠLAVENÍ POVOLANÍ K VEČERI SVADBY BARÁNKOVEJ.“ Svadba a svadobná

večera patria k sebe. Vskutku, potom príde potvrdenie: „TO SÚ SKUTOČNÉ SLOVÁ BOŽIE.“ Tomu hovoríme zo srdca „Amen“.

Dokonanie vykúpených nastane v láske Božej skrze mocné pôsobenie Ducha tak, ako to bolo na počiatku, a to so všetkými, ktorí „...MILUJÚ JEHO PRÍCHOD“ (2. Timoteovi 4:8). Len oni sú naplnení túžbou páčiť sa Nebeskému Ženichovi a volajú z celého srdca „MARANATHA – NÁŠ PANE, PRÍD!“

Každý skúšaj sám seba

„MILOVANÍ, TERAZ SME DEŤMI BOŽÍMI, A EŠTE SA NEUKÁZALO, ČO BUDEME. ALE VIEME, ŽE KEĎ SA UKÁŽE, BUDEME JEMU PODOBNÍ, LEBO HO BUDEME VIDIEŤ TAK, AKO JE. A KAŽDÝ, KTO MÁ TÚTO NÁDEJ NA NEHO, OČISŤUJE SA, TAK AKO JE AJ ON ČISTÝ.“ (1. Jána 3:2–3)

Áno, keď sa toto zjavenie naplní! Na to čakáme. Ale len ak je Kristus zjavený v našich životoch, zjavíme sa aj my spolu s Ním v sláve (Kolosenským 3:1–4).

Dorazili sme do najdôležitejšej časti celého plánu spásy a milosťou môžeme mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Naším cieľom je v každej oblasti veriť, žiť a učiť tak, ako hovorí Písmo. Berieme vážne varovanie: „A VYSTRÍHAJTE SA, ABY SNÁĎ VAŠE SRDCIA NEBOLI OBŤAŽENÉ OBŽERSTVOM A OPILSTVOM A STAROSŤAMI O TENTO ŽIVOT, A NÁHLE BY PRIŠIEL NA VÁS TEN DEŇ.“ (Lukáš 21:34)

Veľmi dôležité sú pre nás osobné napomenutia: „VYSTRÍHAJTE SA...“ (ev. Lukáša 17:3–4) a „STÍHAJTE POKOJ SO VŠETKÝMI A POSVÄTENIE, BEZ KTORÉHO NIKTO NEUVIDÍ PÁNA.“ (Židom 12:14) Medzi veriacimi musia byť všetky veci vysporiadané skrze odpustenie a zmierenie (Kolosenským 3:12–17).

Len ten, kto prežil pravé obrátenie a obnovenie – a to podľa biblického vzoru: „...NIE ZO SKUTKOV SPRAVODLIVOSTI, KTORÉ BY SME ASI MY BOLI ČINILI, ALE PODĽA SVOJHO MILOSRDENSTVA NÁS SPASIL KÚPELOM OPÄTNÉHO SPLODENIA A OBNOVENÍM SVÄTÉHO DUCHA.“ (Títovi 3:5) – len ten môže povedať: „...ŽIJEM UŽ NIE JA, ALE ŽIJE VO MNE KRISTUS.“ (Galatským 2:20) Len ak sme odložili naše staré „ja“, to naše vlastné „ja chcem“, tak si môžeme v hĺbke našich duší osvojiť nové „ja“: „AKO TY CHCEŠ“ (Efezským 4:22–29). Náš Spasiteľ žil vo Svojom pozemskom tele nový Boží život a dal nám príklad: „NIE ČO JA CHCEM, ALE ČO TY CHCEŠ!“ – „NIE MOJA VÔLA, ALE TVOJA VÔLA NECH SA STANE!“ (ev. Marka 14:36) On skutočne trpel a vzal na Seba všetku vinu a prestúpenia, aby nás predstavil ako svätých a neobžalovateľných pred Svojou tvárou (Kolosenským 1:22, Efezským 5:27).

Hovoríť a písať o Cirkvi-Neveste a vytrhnutí nepostačí, ak so svätou úprimnosťou nezmienime aj veci, ktoré nás z kráľovstva Božieho a z účasti na vytrhnutí vylučujú. Pán povedal už Izraelu: „TAK TERAZ AK NAOZAJ BUDETE POSLÚCHAŤ MÔJ HLAS A BUDETE OSTRÍHAŤ MOJU ZMLUVU, BUDETE MI ZVLÁŠTNYM VLASTNÍCTVOM NAD VŠETKY NÁRODY, LEBO VEĎ MOJA JE CELÁ ZEM. A VY MI BUDETE KRÁLOVSTVOM KŇAZOV A SVÄTÝM NÁRODOM. TO SÚ TIE SLOVÁ, KTORÉ BUDEŠ HOVORIŤ SYNOM IZRAELOVÝM.“ (2. Mojžišova 19:5–6) V Novom zákone učeník, ktorého Ježiš miloval, napísal: „TOMU, KTORÝ NÁS ZAMILOVAL A UMYL NÁS OD NAŠICH HRIECHOV SVOJOU KRVOU A UČINIL NÁS KRÁEMÍ A KŇAZMI BOHU A SVOJMU OTCOVI...“ (Zjavenie 1:5–6 a 5:9–10)

Kto starostlivo číta Sväté Písmo, či už Starý alebo Nový zákon, zistí, že posvätenie je možné len poslušným vyžívaním Slova Božieho vo všetkých oblastiach. Ježiš Kristus, náš Pán, nás vykúpil a oslobodil od všetkého hriechu, od všetkej bezzákonosti a od každej kliatby. Vykúpení nehovoria o „voľnej milosti“ (nebiblické učenie o tom, že milosť nám dáva voľnosť od dodržiavania akýchkoľvek nariadení Písma, pozn. prekl.), ale sú činiteľmi Slova. Považujú si za povinnosť byť poslušní všetkému, čo Pán vo Svojom Slove prikázal. „AKO POSLUŠNÉ DETI, NEPRISPÔSOBNŮJÚC SA DRIEVNEJŠÍM V SVOJEJ NEVEDOMOSTI ŽIADOSTIAM, ALE PODĚA TOHO SVÄTÉHO, KTORÝ VÁS POVOLAL, AJ SAMI BUĎTE SVÄTÍ, V KAĎDOM OBCOVANÍ. PRETOĎE JE NAPÍSANÉ: BUĎTE SVÄTÍ, LEBO JA SOM SVÄTÝ!“ (1. Petra 1:14–16)

Boh vo Svojej Cirkvi vyžaduje poriadok a svätosť. Nevera a neposlušnosť pred ním v žiadnom prípade nemôžu obstáť (Židom 3:18–19). Bol to Pavol, ktorý v mnohých svojich listoch upozornil na veci, ktoré človeka vylučujú z kráľovstva Božieho. Raz dokonca vypísal pätnásť „skutkov tela“, totiž: cudzoložstvo, smilstvo, nečistota a nestudatosť, modloslužba, čarodejstvo, nepriateľstvá, zvady, žiarlenia, hnevy, dráždenia, rôznice, sekty, závisť, vraždy, opilstvá, hodovania. Predtým však jasne povedal, že každý, kto kráča v Duchu „...NEBUDE KONÁŤ ŽIADOSTI TELA.“ (Galatským 5:16–21) Je isté, že žiadny človek, ktorý koná takéto skutky tela, nebude vytrhnutý. Vyplatí sa hľadieť do zrkadla Slova a čítať takéto miesta Písma ešte raz.

Každý pravý veriaci, ktorý patrí k Neveste Baránka, či už je to muž alebo žena, chlapec alebo dievča, sa očisťuje tak, ako je On čistý. Takto nebude v žiadnom veriacom mužovi, v žiadnej veriacej žene, a dokonca ani v žiadnom veriacom dieťati žiadny vnútorný odpor voči Slovu Božiemu, a to ani ten najmenší.

„VY, ŽENY, PODRIADUJTE SA VLASTNÝM MUĎOM, AKO SA SLUŠÍ V PÁNOVI!

VY, MUĎOVIA, MILUJTE SVOJE ŽENY A NEROZHORČUJTE SA NA NE!

VY, DETI, POSLÚCHAJTE SVOJICH RODIČOV VO VŠETKOM, LEBO TO JE LÚBE PÁNOVI!“
(Kolosenským 3:18–20)

Každý, kto patrí do Cirkvi prvorođených, kto je ukrižovaný s Kristom a je skrze moc Jeho vzkriesenia preniknutý novým životom, ten sa nechá Slovom Božím osloviť a napraviť.

Boh ku vzdelaniu Cirkvi ustanovil služby „...NA ZDOKONALOVANIE SVÁTÝCH K DIELU SLUŽBY.“ (Efezským 4:11–16) Keď čítame 1. Korintským 12:4–11, zistíme, že tento účel má aj deväť darov Ducha. Od verša 12 po verš 26 Pán zdôrazňuje absolútnu jednotu údov tela Kristovho a vo veršoch 27 až 31 je Cirkev ešte raz predstavená ako telo Kristovo, v ktorom On sám ustanovuje apoštolov, prorokov, učiteľov, atď. Každý, kto to nerešpektuje, je duchovne slepý, rúhač a pohŕdač (4. Mojžišova 16:30, Skutky 13:41) a každý, kto sa oddeľuje od zboru, podlieha zlému vplyvu – Duch k nemu viac nemôže hovoriť a taký človek kráča po svojich vlastných cestách. Pán predsa nekráča mimo sviatnika (Zjavenie 2:1). Ako sa veriaci, ktorí tvrdia, že nasledujú zvesť, ale nemajú žiadne obecnstvo jeden s druhým, nespievajú spolu žiadne piesne a neslávia spoločne večeru Pánovu, vôbec môžu považovať za súčasť Nevesty, premožiteľov, a myslieť si, že im bude dovolené sláviť svadobnú hostinu spoločne v nebesiach a spoločne spievať pieseň Baránka?

Už tu je zjavené, či sme súčasťou pravej Cirkvi Ježiša Krista, alebo či máme len náboženské obecnstvo. Je potrebné zdôrazniť, že služba, ktorá je ustanovená Bohom samým, až dodnes ešte nikdy nespôsobila rozdelenie, pretože všetky služby určené Bohom sú dané na vzdelávanie Cirkvi, nie k jej ničeniu. A práve tak pravé učenie nikdy nespôsobilo rozdelenie. Len samozvaní kazatelia umožňujú svojim vlastným výkladom stvoriť falošné učenia, ktoré nevyhnutne vedú k rozdeleniam. „A PROSÍM VÁS, BRATIA, ŽEBY STE MALI POZOR NA TÝCH, KTORÍ ROBIA RÔZNICE A POHORŠENIA NA ODPOR UČENIU, KTORÉMU STE SA VY NAUČILI, A STRÁŇTE SA ICH.“ (Rimanom 16:17)

Nikto, kto je časťou Nevesty Baránka, nebude opovrhovať Slovom a krvou Zmluvy, ale sa bude snažiť byť v súlade so všetkými miestami Písma a žiť podľa nich. Nevesta teraz počuje poslednú zvesť, ktorá predchádza druhému príchodu Krista, a prežíva svoje vyvolanie, oddelenie a prípravu tak, aby na konci bola v plnom súlade so Ženíchom – nie mimo Slova, ani v jednej oblasti, nie neposlušná, ani len v jednom bode. Ona neprijíma žiadny kompromis a žiadne zmiešanie! Jej absolutom je každé Slovo Božie v Starom a Novom zákone.

Žiadny z vyvolených neprestúpi prvé prikázanie a nebude mať iných bohov – nikto nezmení toho jediného Boha ELOHIM/JAHVE na troch večných, troch všemohúcich, troch vševedúcich bohov – žiadny z nich si neučiní nejaký ich symbol alebo obraz, žiadny z vyvolených nebude vzhliadať na krucifix (5. Mojžišova 27:15), ale bude sa klaňať len Bohu v Duchu a v pravde v mene Pána Ježiša Krista (ev. Jána 4:24).

Žiadny vyvolený nevezme sväté zmluvné meno Boha Pána – JAHVE alebo JAHŠUA/JEŽIŠ – nadarmo. Žiadny z nich nezabije, ako to učinil Kain, ani nebude páchať vraždu povesti ohováraním. Žiadny vskutku vykúpený nebude žiť v prestúpení desiatich prikázaní ani iných nariadení uvedených v 4. Mojžišovej 20 a v 5. Mojžišovej 27:15–26. Medzi vyvolenými nie sú ani žiadne páry rovnakého pohlavia, a to ani medzi mužmi, ani medzi ženami (Rimanom 1:24–32). Boh sám ustanovil všetky veci pre všetky oblasti a dáva nám vnútornú silu žiť podľa toho v poslušnosti tak, aby sme mohli rešpektovať celý Boží poriadok v duchovnej i prirodzenej oblasti.

Poznávacie znamenie

„PO TOM POZNAŤ DETI BOŽIE A DETI DIABLOVE. NIKTO, KTO NEČINÍ SPRAVODLI-VOŠŤ, NIE JE Z BOHA, A TEN, KTO NEMILUJE SVOJHO BRATA.“ „LEBO TO JE TÁ ZVEŠŤ, KTORÚ STE POČULI OD POČIATKU, ABY SME MILOVALI JEDEN DRUHÉHO.“ (1. Jána 3:10–11)

Toto Slovo jasne určuje, ako poznáme deti Božie a deti diabla (ev. Matúša 13:38), totiž podľa bratskej lásky. Aj my sme počuli pôvodné posolstvo, ktoré bolo od počiatku. Kde nás Slovo zaraďuje? Počas svojho života na zemi bol raz zvestovateľ vzatý do raja a tam počul všetko prenikajúce slová: „**Sem môže vojsť len dokonalá láska!**“

Je to skutočne veľmi vážne: „KAŽDÝ, KTO NENÁVIDÍ SVOJHO BRATA, JE VRAHOM, A VIETE, ŽE NIKTORÝ VRAH NEMÁ VEČNÉHO ŽIVOTA, ZOSTÁVAJUČEHO V SEBE.“ (1. Jána 3:9–15)

„KTOKOLVEK NENÁVIDÍ SVOJHO BRATA...“ je považovaný za to isté ako vrah – to odkazuje späť na Kaina (1. Mojžišova 4). Nenávisť je opakom lásky – nenávisť odmieta, láska prijíma. Áno, Pán to povedal ešte nástojčivejšie: „KEBY NIEKTO PAVEDAL: MILUJEM BOHA, A SVOJHO BRATA BY NENÁVIDEL, JE LHÁR; LEBO TEN, KTO NEMILUJE SVOJHO BRATA, KTORÉHO VIDEL, AKO MÔŽE MILOVAŤ BOHA, KTORÉHO NEVIDEL?!“ (1. Jána 4:20) Vyvolení si takéto výroky berú k srdcu a skúšajú sami

seba. Všetci ostatní si myslia, že sa ich to netýka. Budú aj naďalej milovať spôsobom Kaina (1. Jána 3:12). Kain a Ábel boli v rovnakom lone – rovnako ako Ezau a Jakob – jeden bol prijatý a druhý bol zavrhnutý. Pri vytrhnutí budú dvaja v posteli, jeden bude vzatý a ten druhý zostane (ev. Lukáša 17:34).

Príkladom Ezaua a Jakoba nám Boh ukázal, čo z Jeho pohľadu znamená prijatie a odmietnutie, láska a nenávisť. „BREMÄ SLOVA PÁNOVHO, ODKÁZANÉ IZRAELOVI PO MALACHIAŠOVI. MILUJEM VÁS, HOVORÍ PÁN. ALE VY HOVORÍTE: V ČOM NÁS MILUJEŠ? ČI NEBOL EZAV JAKOBOVI BRATOM? HOVORÍ PÁN. A MILOVAL SOM JAKOBA A EZAVA SOM NENÁVIDEL; OBRÁTIL SOM JEHO VRCHY NA PÚŠŤ A JEHO DEDIČSTVO SOM DAL ŠAKALOM PUSTINY.“ (Malachiáš 1:1–3, Rimanom 9:13)

Jakob túžil mať právo prvorodeného. Na prvorodených od počiatku spočívalo Božie požehnanie (1. Mojžišova 25:29–34). Pre Ezaua to nič neznamenalo, ale Jakob to chcel mať za každú cenu. Boh je láska. Jeho nenávisť voči Ezauovi spočívala v odmietnutí. ON sám povedal: „JAKOBA SOM MILOVAL – PRIJAL, A EZAU NENÁVIDEL – ODMIETOL.“ Najprv Ezau odmietol Boha v tom, že pohrdol svojím právom prvorodenectva. A potom začal prenasledovať Jakoba. A tak je to až dodnes. Ktokoľvek sa vzdal práva prvorodeného alebo ho ešte neprijal, prenasleduje toho, kto ho z milosti prijal – nikdy nie naopak.

Boh nejedná svojvoľne, ale On ani nikoho nenúti prijať Jeho požehnanie v práve prvorodenectva, ktoré máme len v Ježišovi Kristovi, prvorodenom medzi mnohými bratmi (Rimanom 8:28–30). Jakob zápasil s Bohom a vykrikol: „NEPUSTÍM ŤA, JEDINE, ŽE MA POŽEHNÁŠ!“ (1. Mojžišova 32:22–32). „Ten ľstivý“ sa zmenil na „Izraela – Božie knieža (bojovník)“. Ktokoľvek sa narodil z Boha, má právo prvorodenectva a je novým stvorením v Kristu (2. Korintským 5:17).

Naveky zostáva pravdou: ktokoľvek sa narodil z Boha, verí Bohu a Jeho Slovu a nemôže hrešiť neverou „...PRETOŽE SA NARODIL Z BOHA“ (1. Jána 3:9). Pôvodný hriech je nevera a neposlušnosť s ňou spojená je raz navždy ukončená pravou vierou a poslušnosťou. Abrahám veril (1. Mojžišova 15:6) a bol Bohu poslušný (1. Mojžišova 22:16), a práve tak semeno Abraháma teraz verí a je poslušné Bohu (Galatským 3:6–20, Jakuba 2:21–26). Tak iste, ako bola rozdrtená hlava hadovi (1. Mojžišova 3:15) a naša viera, ktorá premáha svet, sa stala našim víťazstvom (1. Jána 5:4), sme iste skrze nové zrodzenie prijali božskú prirodzenosť a vlastnosti Ježiša Krista a „...JEHO SEMENO JE V NÁS ZOSTÁVAJÚCE“ (1. Jána 3:9).

Čo je Božie semeno? Semeno je Božie Slovo, v ktorom je zárodok života. (ev. Lukáša 8:11) Právě deti Božie zostávajú v Slove. Slovo je siate do dobrej pôdy (ev. Marka 4:26–29), vzíde, prináša ovocie a zostáva v nich (ev. Jána 15:5–7).

„A CHCÚC TO TAK, SPLODIL NÁS SLOVOM PRAVDY, ABY SME BOLI AKOUSI PRVOTINOU JEHO STVORENÍ!“ (Jakub 1:18) Napísané Slovo sa stalo zjaveným Slovom (Rimanom 10:16–17), skrze ktoré sme boli znovuzrodení k živej nádeji (1. Petra 1:3+23). „ALE KTO ZACHOVÁVA JEHO SLOVO, V TOM JE PO PRAVDE LÁSKA BOŽIA DOKONANÁ. PO TOM ZNÁME, ŽE SME V ŇOM.“ (1. Jána 2:5) a „BOHA NIKTO NIKDY NEVIDEL; KEĎ MILUJEME JEDEN DRUHÉHO, BOH ZOSTÁVA V NÁS, A JEHO LÁSKA JE V NÁS DOKONANÁ.“ (1. Jána 4:12) – v nás až do dokonania! Amen.

Ó, také slová nami zatrasú v najhlbšom vnútri! Len v láske Božej prežijú všetci tí, ktorí sú časťou Cirkvi-Nevesty svoje dokončenie, pretože, ako to bolo povedané prorokovi nášho času, tam môže vojsť len dokonalá láska.

Božia zvesť – evanjelizačná, učiteľská a prorocká – práve tak ako prežitie spásy, sú dnes tie isté, ako boli v dňoch apoštolov. Prvé a posledné kázanie a prvý a posledný krst musia byť rovnaké (Skutky 2:37–42), „...JEDEN PÁN, JEDNA VIERA, JEDEN KRST!“ (Efezským 4). Hlavným prikázanim pre všetky deti Božie je stále v skutku vyžívaná láska – poznávacie znamenie, že Boh v nás trvale prebýva. Všetko ostatné môžu byť prázdne slová, náboženské domnienky a sebaklam. Vždy existuje oboje: teória i realita. Existuje napríklad učenie o obrátení a znovuzrodení a existuje aj osobné prežitie obrátenia a znovuzrodenia. Skutočne znovuzrodené dieťa Božie bude mať život a prirodzenosť Ježiša Krista, Syna Božieho a bude niesť ovocie Svätého Ducha.

Keď sa Syn človeka zjaví a keď On príde

V ev. Matúša 24, ev. Marka 13, ev. Lukáša 17 a ev. Lukáša 21 je nám povedané, čo sa bude diať v konečnom čase, keď sa Syn človeka *zjaví*, a taktiež, čo sa bude diať, keď *príde*. V našom čase sa zjavil rovnakým spôsobom, ako počas rokov Svojej služby, keď kráčal po zemi. Zostúpil v oblakovom a ohnivom stĺpe a našiel si nádobu, skrze ktorú sa mohol počas rokov prorockej služby zjaviť ako ten istý Syn človeka.

7. mája 1946 nebeský posol povedal bratovi Branhamovi, čo presne sa v jeho službe bude diať. Rovnaké prorocké znamenie Mesiáša ako Syna človeka (ev. Jána 1, ev. Jána 4, ev. Jána 5:19 a iné), ktoré sa dialo pred Židmi a Samaritánmi vtedy, sa dialo i v našom čase v Cirkvi z národov. Brat Branham o tom hovoril pred každou bohoslužbou s uzdravovaním. Vskutku, porovnal to s tým, čo sa stalo v čase Sodomy, keď Pán navštívil Abraháma (1. Mojžišova 18).

To si v jeho kázaniach môžete podrobne overiť. Osobne som to v rokoch 1955 až 1965 zažil na vlastné oči a uši.

Návrat Ježiša Krista sa však stane náhle práve tak, ako Jeho nanebovstúpenie. On sám to potvrdil, totiž „...AKO VYCHÁDZA BLESK OD VÝCHODU A UKAZUJE SA AŽ NA ZÁPAD, TAK BUDE AJ PRÍCHOD SYNA ČLOVEKA.“ (ev. Matúša 24:27) „... V OKAMIHU, PRI ZATRÚBENÍ POSLEDNEJ TRÚBY. LEBO ZATRÚBI, A MŔTVI VSTANÚ NEPORUŠITELNÍ, A MY BUDEME PREMENENÍ.“ (1. Korintským 15:51–52)

Medzi viac ako stovku prorociev Starého zákona, ktoré sa naplnili pri prvom príchode Krista, patrí aj Žalm 47:6: „BOH VYSTÚPIL S RADOSTNÝM POKRIKOM, PÁN SO ZVUKOM TRÚBY.“ Vzkriesený Pán ako Víťaz telesne vystúpil do nebies v oblaku za zvuku trúb a pokrikov a Slovo sa naplnilo: „POZDVIHNITE, BRÁNY, SVOJE HLAVY! POZDVIHNITE SA, VRÁTA VEČNOSTI, A VOJDE KRÁL SLÁVY. KTO JE TO TEN KRÁL SLÁVY? PÁN, PREVELIKÝ V SILE A HRDINA, PÁN, VOJENNÝ HRDINA.“ (Žalm 24:7–8). V tom čase vzal Pán do slávy taktiež starozákonných svätých, všetkých, ktorí povstali spolu s Ním (ev. Matúša 27:50–54). Podľa Skutkov 1:9-11 sa ten istý vzkriesený Pán vráti rovnakým spôsobom, ako vystúpil do nebies (ev. Lukáša 24:51).

Rovnaké Slovo „shout“ zo Žalmu 47:6 v anglickej Biblii, ktoré znamená *pokrik, výkrik, volanie, jasot* môžeme nájsť v 1. Tesalonickým 4:16, keď Pán Sám zostúpi z nebies s volaním k prebudeniu a k víťazstvu. Ako to bolo pri vzkriesení Lazara, kde je napísané: „A KEĎ TO POVEDAL, ZAVOLAL VEĽKÝM HLASOM: LAZARE, POĎ VONI!“ (ev. Jána 11:43), vtedy sa bude jednať najprv o vzkriesenie tých, ktorí zosnuli. Podľa 1. Tesalonickým 4:13–18 On príde znovu telesne s volaním, zvukom trúby a hlasom archanjela. Keď Jeho mocný prikazujúci hlas zaznie, tí, ktorí zosnuli v Kristu, povstanú najprv a potom my, ktorí budeme ponechaní živí, budeme premenení zo smrteľnosti do nesmrteľnosti.

Víťazstvo Vykupiteľa je taktiež víťazstvom vykúpených. Jeho vzkriesenie je zárukou nášho vzkriesenia. Jeho premena tela zo smrteľnosti do nesmrteľnosti a Jeho nanebovstúpenie – presne tak, ako to bolo s Ním, to bude i s nami. Apoštol Pavol o tom písal: „LEBO TOTO PORUŠITEĽNÉ MUSÍ OBLIEČŤ NEPORUŠITEĽNOSŤ A TOTO SMRTEĽNÉ OBLIEČŤ NESMRTEĽNOSŤ. A KEĎ TOTO PORUŠITEĽNÉ OBLEČIE NEPORUŠITEĽNOSŤ, A TOTO SMRTEĽNÉ OBLEČIE NESMRTEĽNOSŤ, VTEDY SA NAPLNÍ SLOVO, KTORÉ JE NAPÍSANÉ: SMRŤ JE POHLTENÁ VO VÍŤAZSTVO.“ (1. Korintským 15:53–55)

Vytrhnutie bude absolútnym konečným triumfom, korunováciou dokonaného diela spásy, pri ktorom budú mať účasť všetci, ktorí sú časťou Nevesty Baránka.

Bude to dokonalá Božia realita a budeme s Pánom naveky (1. Tesalonickým 4:17). Zaslúbenie z ev. Jána 14:1-3: „...PRÍDEM ZASE A POBERIEM SI VÁS K SEBE, ABY STE TAM, KDE SOM JA, AJ VY BOLI,“ sa vtedy naplní. Deti zaslúbenia (Galatským 4:28) veria všetkým Božím zaslúbeniam, ktoré sú áno a amen skrze nás (2. Korintským 1:20-22).

Potom nastane veľká radosť tak, ako to písal Peter: „...ABY STE SA AJ PRI ZJAVENÍ JEHO SLÁVY RADOVALI PLESAJÚCI.“ (1. Petra 4:13b)

„A ZASE SOM POČUL AKO HLAS MNOHÉHO ZÁSTUPU A AKO HUKOT MNOHÝCH VÔD A AKO ZVUK SILNÝCH HROMOV, KTORÉ HOVORILI: HALELUJAH! PRETOŽE PREVZAL KRÁLOVSTVO PÁN, NÁŠ BOH, TEN VŠEMOHÚCI. RADUJME SA A PLESAJME A VZDAJME JEMU CHVÁLU, LEBO PRIŠLA SVADBA BARÁNKOVA, A JEHO MANŽELKA SA PRIHOTOVILA.“ (Zjavenie 19:6-7) Všetko bude dokonalá skutočnosť! Každý, kto bol v skutku počatý zo semena Slova a z Ducha a narodil sa z Boha, verí všetkému presne tak, ako to hovorí Písmo. Vďaka buď Bohu, že môžeme obidve veci správne zaradiť, totiž „KEĎ SA ZJAVÍ“ a „ČO SA STANE, KEĎ PRÍDE“ v ich Božom biblickom usporiadaní! On nám k tomu daroval Svoju milosť a my sme z celého srdca rešpektovali, že „...ŽIADNE PROROCTVÁ PÍSM A NEPRIPÚŠŤAJÚ ŽIADNY VLASTNÝ VÝKLAD“ (2. Petrova 1:20 podľa nemeckého prekladu). Každý vlastný výklad je lož a rúhanie.

Ktokoľvek učí, že otvorením pečatí sa stal trón milosti trónom súdu a že Pán zostupuje alebo už prišiel, sa stal obeťou hrozného bludu, spolu s tými, ktorí tomu veria. Ešte stále je čas milosti – krv ešte stále za nás hovorí (Kolosenským 1:14, Židom 9:14) – ešte stále my, ako Jeho poslaní, voláme: „...ZMIERTE SA S BOHOM!“ (2. Korintským 5:14-20) a ešte stále sú hriešnici zachraňovaní. On si ešte stále nárokuje tých Svojich, ktorí sú predurčení k večnému životu! (Skutky 13:48) Zvesť, ktorá ešte stále predchádza druhému príchodu Krista, zahŕňa aj plné spasenie.

Všetko, čo zvestovateľ povedal, musí byť správne zaradené podľa Božieho poriadku Biblie. Napísané Slovo, na ktoré sa brat Branham vždy znova a znova odvolával ako na svoj absolut, je jediný absolut, ktorý máme. Ktokoľvek nezradí jeho výroky späť do Biblie, nevyhnutne ich zle vyloží a ľud zvedie z cesty. Toto je presná príčina, prečo vznikli všetky tie rôzne skupiny v rámci posolstva konečného času. Ale kdekoľvek je falošné učenie, tam nemôže byť Boh, pretože Boh je absolútna pravda: „...ABY SME ZNALI TOHO PRAVDIVÉHO A SME V TOM PRAVDIVOM, V JEHO SYNOVI, JEŽIŠOVI KRISTOVI. TO JE TEN PRAVDIVÝ BOH A VEČNÝ ŽIVOT.“ (1. Jána 5:20) Bohoslužba a vyzývanie sú márne, ak sa vyučujú prikázania

ľudí (ev. Matúša 15:8–9, ev. Marka 7:6–7). Pravý Boh to v tomto prípade nemôže ani počúvať. Pravé vzývanie je svätá nevyhnutnosť: „BOH JE DUCH, A TÍ, KTORÍ SA MU MODLIA, MUSIA SA MODLIŤ V DUCHU A V PRAVDE.“ (ev. Jána 4:24)

Božie zaľúbenie pred vytrhnutím

„VIEROU BOL ENOCH PRENESENÝ, ABY NEVIDEL SMRTI. A NENAŠLI HO, PRETOŽE HO PRENIESOL BOH. LEBO PRED SVOJÍM PRENESENÍM DOSTAL SVEDECTVO, ŽE SA LÚBI BOHU.“ (Židom 11:5)

Božie zaľúbenie spočinulo na Enochovi, siedmom po Adamovi, a bol náhle vzatý. Aj všetci tí, ktorí žijú teraz a budú vytrhnutí bez toho, aby videli smrť, musia nájsť Božie zaľúbenie pred Bohom. V Starom zákone boli prinášané obete zmierenia (2. Mojžišova 29 a iné) a taktiež obete na dosiahnutie zaľúbenia Božieho pri prinášaní a posväcovaní snopu prvotiny: „...ON BUDE VZNÁŠAŤ SNOU PRED PÁNOM, ABY VÁM BOL PRÍJEMNÝ U BOHA; NASLEDUJÚCI DEŇ PO SOBOTE HO BUDE KŇAZ VZNÁŠAŤ.“ (3. Mojžišova 23:11) Snop prvej úrody bol pred Pánom povznášaný, aby Boží ľud našiel pred Ním zaľúbenie: najprv pšenica, potom snop prvej úrody, potom chlieb prvej úrody (3. Mojžišova 23:19–25).

Všetci vyvolení sú v Ježišovi Kristovi predurčení (Efezským 1:3–5). On bol pšeničným zrnom, ktoré padlo do pôdy, zomrelo a prinieslo mnohý úžitok (ev. Jána 12:24), a vykúpení budú pri dokončení zožatou pšenickou: „...KTORÝ MÁ SVOJU VEJAČKU VO SVOJEJ RUKU A PREČISTÍ SVOJE HUMNO A ZHROMAŽDÍ SVOJU PŠENICU DO SYPÁRNE, ALE PLEVY BUDE PÁLÍŤ NEUHASITEĽNÝM OHŇOM.“ (ev. Matúša 3:12)

Nasledujúce slová o Vykupiteľovi boli v súvislosti s plánom spásy napísané už v Starom zákone: „HLA, MÔJ SLUŽOBNÍK, KTORÉHO PODOPRIEM, MÔJ VYVOLENÝ, V KTOROM MÁ ZÁLUBU MOJA DUŠA! DÁM SVOJHO DUCHA NA NEHO, VYNÁŠAŤ BUDE NÁRODOM SÚD.“ (Izaiáš 42:1)

Potom, čo bol pokrstený Jánom a vyšiel z vody, zostúpil naňho Duch Boží: „A HLA, BOLO POČUŤ HLAS Z NEBIES, KTORÝ HOVORIL: TOTO JE TEN MÔJ MILOVANÝ SYN, V KTOROM SA MI ZALÚBILO.“ (ev. Matúša 3:17, ev. Marka 1:11) Predtým než bol Syn pokrstený vo vode, povedal: „...LEBO TAK NÁM SLUŠÍ, ABY SME NAPLNILI VŠETKU SPRAVODLIVOSŤ.“ Slovo „NÁM“ je veľmi dôležité. Tu sme boli aj my ako synovia a dcéry Božie do toho zahrnutí. Pokrstením vo vode veriaci vyznáva prijatie svojho Vykupiteľa – krstom Svätým Duchom prejavuje On prijatie vykúpeného.

Na Hore premenenia sa stalo nasledovné: „A KÝM EŠTE HOVORIL, HLA, ZATŇNIL ICH SVETLÝ OBLAK, A HLA, BOLO POČUŤ Z TOHO OBLAKU HLAS, KTORÝ HOVORIL: TOTO JE TEN MŇJ MILOVANÝ SYN, V KTOROM SA MI ZALŮBILO. TOHO POČŮVAJTE!“ (ev. Matúša 17:5) „...TOHO POČŮVAJTE!“ Pravé semeno BoŹie, ktoré je zjavené vo všetkých synoch a dcérach BoŹích, má BoŹie zalŮbenie a počŮva Ho.

Celá Nevesta je dokonale vykúpená, je Bohu predstavená bez poškvrny a Jemu lŮba. Tak ako BoŹie zalŮbenie spočivalo na Vykupiteľovi, keď sa stal človekom, tak musí byť teraz zjavené, že Jeho zalŮbenie spočiva aj na Jeho vlastnej vykúpenej Cirkvi, ktorá sa stala Ůčastnou BoŹskej prirodzenosti (2. Petra 1:4).

Apoštol nás napomína: „A NEPRIPODOBŇUJTE SA TOMUTO SVETU, ALE SA PREMEŇTE OBNOVENÍM SVOJEJ MYSLI, ABY STE SKŮŠALI, ČO JE VŇLA BOŹIA, TO, ČO JE DOBRÉ, LŮBE A DOKONALÉ!“ (Rimanom 12:2)

„LEBO OVOCIE DUCHA ZÁLEŹÍ V KAŹDEJ DOBROTE, SPRAVODLIVOSTI A PRAVDE – SKŮŠAJŮC, ČO SA LŮBI PANOVI.“ (Efezským 5:9–10)

Presvedčenie apoštolov je aj mojim presvedčením – totiž, že na všetkých vyvolených, ktorí teraz počŮjú Slovo BoŹie a veria mu, spočinie BoŹie zalŮbenie:

„A PRESVEDČENÝ SOM, MOJI BRATIA, I JA SÁM O VÁS, ŽE STE I SAMI PLNÍ DOBROTY NAPLNEŇÍ SŮC KAŹDOU ZNÁMOSTŇOU, MŇŹUC I NAPOMÍNAŤ DRUH DRUHA. A Z ČIASTKY SOM VÁM PÍSAĽ NIEČO ODVÁŹNEJŠIE, BRATIA, AKO TAKÝ, KTORÝ VÁS ZNOVA UPOMÍNAM, PRE MILOŠŤ, KTORÁ MI JE DANÁ OD BOHA, ABY SOM BOL SVÁTOSLUŹOBNÍKOM JEŹIŠA KRISTA MEDZI POHANMI SLŮŽIAC KŇAZSKY EVANJELIU BOŹIEMU, ABY BOLA OBEŤ POHANOV PRÍJEMNÁ (LŮBA), POSVÁTENÁ SVÁTÝM DUCHOM.“ (Rimanom 15:14–16)

Taký istý bude výsledok aj teraz na konci času milosti. Ako je isté, že Boh poslal Svojho posla, tak poslanstvo isto vykoná to, k čomu bolo poslané. A pretože je to Slovo, ktoré vyšlo z Jeho Ůst, nevráti sa k Nemu prázdne, ale vykoná, k čomu ho Boh poslal (Izaiáš 55). Amen.

NajdŮležitjšie obdobie pre Cirkev: časové obdobie Nevesty

Vidíme, že biblické proroctvá sa naplňajú vo všetkých oblastiach. Je to vskutku konečný čas a je nám daná rada, aby sme brali vážne to, čo Pán povedal:

„...KEĹ UVIDÍTE VŠETKY TIETO VECI...“ (ev. Matúša 24:33, ev. Marka 13:29, ev. Lukáša 21:31)

Vskutku, vidíme ich, poznali sme znamenia času a posolstvo a môžeme pozdvihnúť naše hlavy, pretože vykúpenie našich tiel sa priblížilo (Filipenským 3:21).

On nám adresoval tieto slová: „PRETO TEDA BDEJTE KAŽDÉHO ČASU, MODLIAC SA, ŽEBY STE BOLI UZNANÍ ZA HODNÝCH UNIKNÚŤ VŠETKÉMU TOMU, ČO SA TO MÁ DIAŤ, A POSTAVIŤ SA PRED SYNOM ČLOVEKA.“ (ev. Lukáša 21:36)

Apoštol Ján nám ukázal priame spojenie medzi učením a návratom Pána: „A VY, TO POMAZANIE, KTORÉ STE DOSTALI OD NEHO, ZOSTÁVA VO VÁS, A NEPOTREBUJETE, ABY VÁS NIEKTO UČIL, ALE AKO VÁS UČÍ TO ISTÉ POMAZANIE O VŠETKOM, A JE PRAVDIVÉ A NIE JE LŽOU, A AKO VÁS NAUČILO, TAK ZOSTANETE V ŇOM. A TERAZ, DIEŤATKÁ, ZOSTÁVAJME V ŇOM, ABY SME, KEĎ SA UKÁŽE, MALI SMELÚ DÔVERU A NEBOLI ZAHANBENÍ PRED NÍM, KEĎ PRÍDE.“ (1. Jána 2:20–28)

Potom, čo apoštol Ján písal o všetkých týchto udalostiach, dokonca hovoril o svadobnej hostine, o súde pred bielym trónom a nových nebesiach a novej zemi, znova zdôraznil v Zjavení 21, čo je najdôležitejšie v našom čase, totiž to, aby sme boli pripravení a patrili k zástupu premožiteľov: „KTO VÍŤAZÍ, ZDEDÍ VŠETKO, A BUDEM MU BOHOM, A ON MI BUDE SYNOM.“ (verš 7)

Skrze otvorenie pečatí bolo zjavené všetko, čo patrí k Božiemu plánu spásy.

V poslednej kapitole bolo Jánovi prikázané: „A RIEKOL MI: NEZAPEČAŤ SLOV PROROCTVA TEJTO KNIHY, LEBO ČAS JE BLÍZKO.“ (Zjavenie 22:10) Áno, čas konečného naplnenia sa skutočne priblížil, je veľmi blízko. Aj nasledujúce slová sa teraz naplňajú: „KTO ROBÍ NEPRÁVOSŤ, NECH LEN ROBÍ NEPRÁVOSŤ EŠTE; A KTO ŠPINÍ, NECH ŠPINÍ EŠTE; A SPRAVODLIVÝ NECH ČINÍ SPRAVODLIVOSŤ EŠTE, A SVÄTÝ NECH SA POSVÄTÍ EŠTE.“ (verš 11)

Na konci zaznieva všetkým, ktorí volajú „NÁŠ PANE, PRÍD!“ , to TAK HOVORÍ PÁN: „HEĽA, PRÍDEM SKORO A MOJA ODPLATA SO MNOU, ABY SOM ODPLATIL JEDNÉMU KAŽDÉMU PODĽA TOHO, AKÝ BUDE JEHO SKUTOK. JA SOM ALFA I OMEGA, POČIATOK I KONIEC, PRVÝ I POSLEDNÝ.“ (Zjavenie 22:12–13) Potom príde blahoslavenie: „BLAHOŠLAVENÍ, KTORÍ (PERÚ SVOJE RÚCHA A) ČINIA JEHO PRIKÁZANIA, ABY MALI PRAVO K DREVU ŽIVOTA A ABY VOŠLI BRÁNAMI DO MESTA.“ (verš 14)

„BOJME SA TEDA, ABY SNÁĎ NEJAKO, KEĎ SA EŠTE PONECHÁVA ZASEŮBENIE VOJSŤ DO JEHO ODPOČINKU, NEZDAL SA NIEKTO Z VÁS, ŽE ZAOSTAL.“ (Židom 4:1) Nech to Boh daruje. Amen.

Zjednocovanie všetkých náboženstiev

Zjednocovanie všetkých protestantských cirkví a denominácií vo Svetovej rade cirkví, ako aj zjednocovanie luteránskej a katolíckej cirkvi, sú najvyššou prioritou ich predstaviteľov. S blížiacim sa výročím reformácie v roku 2017 Vatikán vyzýva luteránsku cirkev, aby sa verejne dištancovala od výrokov Martina Luthera, že pápež je antikrist. Luther najmä v úvode ku knihe Daniela v Biblii z roku 1543 striedavo nazýval pápeža „kristus konca“ a „antikrist“. Hovorí, že v krajine reformácie musí byť znovu nastolená jednota jednej cirkvi. Cirkev Ježiša Krista však týmto nie je nijak ovplyvnená – ona je už zjednotená s Kristom, hlavou. „OTČE, JA V NICH A TY VO MNE, ABY BOLI DOKONALÍ V JEDNO...“ Deti Božie poznajú len jedného Svätého Otca a Ten je v nebesiach. Modlia sa: „NAŠ OTČE, KTORÝ SI V NEBESIACH, NECH SA POSVÄTÍ TVOJE MENO!“ Poslúchajú príkaz Vykupiteľa: „...SVOJÍM OTCOM NENAZÝVAJTE NIKOHO NA ZEMI, LEBO JEDEN JE VÁS OTEC, TEN, KTORÝ JE V NEBESIACH.“ (ev. Matúša 23:9)

Je čas celosvetového zjednocovania – v ekonomike, politike a náboženstve. Štvrtá, posledná svetová moc – rímske kráľovstvo – vzniká pred našimi očami, a ako je napísané, zničí celý svet (Daniel 7:23).

Mierový proces

Sväté Písmo nám udalosti konečného času objasňuje na mnohých miestach Starého a Nového zákona. Súčasné celosvetové udalosti jasne ukazujú, že zaslúbený návrat Krista musí byť na dosah. Všetky oči sú práve teraz zamerané obzvlášť na to, čo sa deje na Blízkom východe – v Izraeli, Iráne a Sýrii. Neustále nové udalosti a správy v médiách nás každý deň nanovo šokujú. Mierové vyjednávania sú stále potrebnéjšie a potrebnéjšie – a vstupuje do nich aj Vatikán ako jediná všeobecne uznávaná svetová autorita.

Chvíľa, keď budú hovoriť „TERAZ VLÁDNE POKOJ A BEZPEČNOSŤ“, je na dosah. Ale bude to len zdanlivý mier, pretože „...PRÍDE NA NICH NÁHLE ZNIČENIE...“ (1. Tesalonickým 5:3)

„BEDA! POČUŤ HUKOT MNOHÝCH NÁRODOV, KTORÉ HUČIA AKO HUKOT MORÍ, A DUNENIE ĽUDSTIEV, KTORÉ DUNIA AKO DUNENIE MOHUTNÝCH VÔD. ĽUDSTVA DUNIA AKO DUNENIE MNOHÝCH VÔD. ALE PÁN TO OKRÍKNE, A KAŽDÝ BUDE UTEKAŤ EŠTE ZĎALEKA A BUDE HONENÝ AKO PLEVY NA VRCHOCH PRED VETROM A AKO KRÚTŇAVA PRACHU PRED VÍCHROM...“ (Izaiáš 17:12–13), keď sa obrátia proti Izraelu a Jeruzalemu: „HLA, JA UČINÍM JERUZALEM ČAŠOU POTÁCANIA VŠETKÝM

NÁRODOM NA OKOLO, A BUDE AJ NA JÚDU V OBLEŽANÍ, NA JERUZALEM. A STANE SA TOHO DŇA, ŽE UČINÍM JERUZALEM KAMEŇOM VEKKEJ ŤARCHY VŠETKÝM NÁRODOM; VŠETCI, KTORÍ HO BUDÚ DVÍHAŤ, PORANIA SA DO KRVI, A ZHROMAŽDIA SA PROTI NEMU VŠETKY NÁRODY ZEME.“ (Zachariáš 12:2-3)

O udalostiach konečného času viac nie je potrebné písať. Vo všetkých oblastiach všetko nabera svoj smer, dokonca aj prírodné katastrofy. Znovu a znovu môžeme jeden druhého povzbudiť: „KEĎ VIDÍTE, ŽE SA TIETO VECI DEJÚ, POZDVIHNITE SVOJE HLAVY, PRETOŽE ČAS VÁŠHO VYKÚPENIA SA PRIBLÍŽIL.“

Nech sa to, čo je napísané v 1. Tesalonickým 5, naplní pri nás všetkých: „ALE VY, BRATIA, NIE STE V TME, ABY VÁS TEN DEŇ ZACHVÁTIL AKO ZLODEJ...“ (4-11)

Lud Boží, Nevesta Baránka: Hľa, Ženich prichádza – vyjdite mu v ústrety. Maranatha!

„LEBO EŠTE MÁLO, MÁLIČKO, A TEN, KTORÝ MÁ PRÍŠŤ, PRÍDE A NEBUDE MEŠKAŤ.“ (Židom 10:37)

Koniec roka 2012

Roky prichádzajú a odchádzajú, hodiny sa môžu zastaviť, ale čas pokračuje. Rok 2012, ktorý je teraz takmer za nami, bol ďalším výnimočne požehnaným rokom. Je isté, že vďaka misijným cestám boli do kráľovstva Božieho pridané mnohé vzácne duše. Obzvlášť vďační sme za možnosť dosiahnuť nespočetné množstvo ľudí na celom svete prostredníctvom internetu. Priame prenosy z našich bohoslužieb prekročili hranicu tisícky pripojení. Najväčší lokálny zbor, ktorý sa k nám spoločne pripája cez internet, je v Kolwezi v Demokratickej republike Kongo. Ich pastor, brat Mwamba, o tom podal správu počas prvého víkend v októbri – viac ako 3 000 bratov a sestier sa zišlo, aby sledovali priamy prenos. Počas prvého víkend v novembri bol po prvýkrát pripojený cez internet aj zbor v Ulanbátare v Mongolsku.

Je jednoducho nádherné, ako sa Boh o všetko postaral – o bratov, ktorí sa vyznajú v technike, ako aj o bratov a sestry, ktorí dokážu plynulo prekladať z rôznych jazykov, takže sme schopní slúžiť celému svetu zvukovými nahrávkami a brožúrami v 13 rôznych jazykoch.

Počet diskov DVD, ktoré posielame každý mesiac, prekročil hranicu 9 000. Je nádherné, že všetci ľudia na celom svete môžu počuť to isté zvestovanie a mať priame spojenie s tým, čo Boh zaslúbil, a s tým, čo práve teraz koná.

Posledná zvesť plného evanjelia môže takto zasiahnuť končiny zeme a podľa ev. Matúša 24:14 potom príde koniec. Som vďačný za všetkých tých, ktorí sa aktívne podieľajú na Božom diele, či už na plný alebo čiastočný úväzok.

Som môjmu Pánovi vďačný aj za náš jednoduchý dom modlitby. Hlavná sála ponúka miesto pre 570 ľudí, ak k tomu pridáme jedáleň, tak máme k dispozícii viac ako 1 000 miest na sedenie. Ubytovne môžu prichýliť 400 bratov a sestier, ktorí prídu zďaleka na zhromaždenia každý prvý víkend v mesiaci.

Vám, moji milovaní bratia a sestry v Kristu, ktorí ste svojou vernou podporou a modlitbami vykonali svoju časť Jeho diela, vyslovujem vďaku z hĺbky srdca.

Nech Boh naďalej žehná všetkým slúžiacim bratom po celom svete, ktorí majú účasť na zvestovaní a ktorí rozdávať vzácny duchovný pokrm zo stola Pánovho. Múdre panny taktiež veria tomu, čo Pán sám povedal v ev. Matúša 24:45–47, a budú mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná, až nakoniec vojdú na svadobnú hostinu (ev. Matúša 25:10).

To, čo náš Pán povedal v poslednej kapitole evanjelia Matúša, platí až do konca: „A HĽA, JA SOM S VAMI PO VŠETKY DNI AŽ DO SKONANIA SVETA.“

Áno, stále, s každým jedným z vás. Prijmite to vo viere aj v najťažších skúškach. On zaslúbil, že uskutoční všetky veci. On započal a On aj dokoná. Jemu buď sláva teraz aj naveky. Amen.

Do roku 2013 vám všetkým želám bohaté požehnanie v Ježišovom svätom mene.

V Jeho poverení

Bro. Frank

Fotografia z 3. júna 2012. Od roku 1960 sme mali tú prednosť biblicky pokrstiť niekoľko tisíc veriacich v mene Pána Ježiša Krista.

Ak máte záujem dostávať našu literatúru,
môžete nám napísať na túto adresu:

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk

e-mail: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

www.misia.sk

Naše internetové vysielania môžete sledovať

prvý víkend v každom mesiaci:

v sobotu večer o 19:30 a

v nedeľu ráno o 10:00.

Kázania môžete počúvať v 13 rôznych jazykoch po celom svete.

Zhromaždenia v Zürichu sú dostupné online

posledný víkend každý mesiac o 14:00 v nemčine a vo francúzštine.

Majte účasť na tom, čo Boh práve teraz koná

podľa svojho plánu spásy!

Môžete nás nájsť aj na serveri [youtube.com](https://www.youtube.com) pod názvom

Apostolic Prophetic Bible Ministry.

